

§ 291.

Den, som forsætlig borttager, ødelægger eller beskadiger offentlige Monumenter eller Ting, som ere bestemte til almindelig Nytte, saasom Træplantning, Segn, Pygter til Gader og Veies Belysning, Veiviser eller Milepæl, straffes med Bøder eller Fængsel.

§ 292.

Ødelægger eller beskadiger Nogen ellers forsætlig fremmed Eiendom, bliver han ligeledes at straffe med Bøder eller Fængsel, dog, forsaavidt Handlingen ikke har medført en Forstyrrelse af den almindelige Fred eller været forbunden med Overtredelse af Politiforskrifter, ikkun naar Sagen paatales af den Fornærmede.

§ 293.

Hvo som gjør sig skyldig i raa Mishandling eller anden grusom og oprørende Behandling af Dyr, navnlig af Hunsdyr, bliver at straffe med Bøder indtil 200 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 4 Maanedes.

To og tredivte Kapitel.

Om Paataalen af Forbrydelser, Forebyggelsestvang, Skadeserstatning m. v.

§ 294.

De i denne Lov omhandlede Forbrydelser ere, forsaavidt ikke anderledes særligt er bestemt, Gjenstand for offentlig Forsøgning og Paatale.

§ 295.

Undsiger Nogen en Anden, eller truer ham med Brand eller anden Ulykke, bliver det, forsaavidt saadan Undsigelse eller Trusfel ikke gaaer ind under nogen af de i denne Lov indeholdte Straffebestemmelser, efter den Paagældendes Begjæring ifølge Dvrighedens Foranstaltning af Domstolene at afgjøre, om den Undsigende i den Anledning skal stilles Sikkerhed og da hvilken, eller i Mangel deraf henføres i Varetægtsfængsel paa det Offentliges

Beføstning. Er Nogen saaledes dømt til at stille Sikkerhed, og han senere mener at burde fritages derfor paa Grund af forandrede Forhold, bliver Spørgsmaalet herom under en offentlig Sag at afgjøre af den samme Domstol, forsaavidt ikke den Undsagte for Fogden erklærer sig enig i, at Sikkerhedsstillelsen opgives.

§ 296.

Enhver, der har gjort sig skyldig i en Forbrydelse, er pligtig at tilsvare den Skadelidende Erstatning.

§ 297.

Foruden den Erstatning for Helbredelsesudgifter og for Røringstab, som den, der forsætlig eller af Mangel paa tilbørlig Agtsomhed har tilføjet en Anden en Legemsbeskadigelse, er pligtig at udrede til denne, vil den Skyldige derhos til den Skadelidende have at betale en af Retten fastsat Godtgjørelse for de Lidelser, som ere ham paaførte, saavel som for den Ulempe, Pyde og Vanstir, der maatte flyde af den ham tilføiede Skade.

§ 298.

Den, som paa en strafbar Maade har forvoldt en Andens Død, bliver paa dets stæet Begjæring at dømmes til at give den Afvødes Egtfælle eller Børn Erstatning for Tabet af deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum engang for alle, eller til fortløbende Underholdningsbidrag for et vist Tidsrum.

§ 299.

Sligemaade vil den, der har gjort sig skyldig i Erekrænkelse eller i en af de i denne Lovs Kap. 17 §§ 163—172, jfr. 173, omhandlede Forbrydelser, efter Omstændighederne kunne tilpligtes at betale en passende Godtgjørelse til den Fornærmede for den derved bevirkede Ødelæggelse eller Forstyrrelse af dennes Stilling og Forhold.

§ 300.

Den, som øver Vold mod sine Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, forbryder sin Arveret efter den, mod hvem han saaledes har forbrudt sig, medmindre den Paagældende udtrykkelig erklærer det for sin Villie, at Arveforholdet ikke bestomindre skal forblive uforandret.